

Ca-Nostra

* * * ANY TERCER, NÚM. 119 * * * QUINZENARI POPULAR * * * INCA, 16 DE JANER DE 1910 * * *

INCA Y ELS FRARES

Quant jo vaig obrir els ulls a la llum de la vida, ja feya estona ferm qu'havien trets els frares. Però la seua acció enmitx del poble havia estada tant intensa y popular qu'encara vaig percebre la flaire y aroma que dexaren dins l'admosfera de la vida. En les llars del poble cristià, aont troba refugi y vida el sentiment y l'amor, encara's servaven frescs els recorts dels pobres voluntaris de perfecció evangèlica. Nostros padrins, entre rondayes de fada, y les padrines, en la cansó del brés, sempre sorlien a una conversa, a un sentiment de qu'el cor n'estava ple: *els frares...* Ah! quines anècdotes més garrides y saboroses nos contaven d'ells. Els frares! ells los havien coneguts y estimat y los anyoraven com a un bé perdut ¡ay! que no havien de tornar veure. ¿Qui es que no sabia de memoria els noms populars de la derrera generació de aquests? ¡Quantes voltes he fet companyia a vellets de cabells blancs, que la revolució trobà llatinistes, aspirants a la vocació religiosa, per sentirlos contar les costams y tradicions que caracterisaven els frares! La seua veu, tenia tremols d'anyoransa, y jo, sentia un no sé què d'encant y simpatia per aquella edat passada, desitjant haver vengut a n-el món cinquanta anys més prest per esser a temps a conixer aquells Religiosos.

Finí la generació que tractà y estimà els antics frares. ¿Y en la llosa que cubrí ses despulles sepultá també la memoria que quedá dins el poble d'Inca dels pobres evangèlics? Ah no!... A mi me sembla que quant s'estingia la vida dels avis, els sentiments d'anyoransa del seu cor no morien, sinó que anaven reconcentrantse dins les ruines del convent esbucal; y que dels escombros cuberts d'herbey, per amagar tanta desolació, resurgia la veu d'anyoransa que, ferint els arts mitx romputs, cridava als antics estadants.

Y aquesta veu anyoradissa y misteriosa algun cor noble l'ha sentida y entesa, y no s'ha donat repòs fins qu'ha tengut entre nosaltres els Fills benaurats de Sant Francesc.

Els frares han tornat *el convent a restaurar*. A ressocitar les antigues festes dels seus progenitors. A servir y evangelisar el poble y aydar a n-els pobres a dur el pes de la vida en la seua acció benefactora y social.

¡Oh! les pedres mitx tombades del convent en ruines canten un himne de gratitut; y la Iglesia del Orde, respirant ayres de festa, el

canta de gloria infinita. Les cendres dels antics se remouen de satisfacció dins les fosses, y els seus esperits devallen del cel per assistir a l'entrada solemne dels qui venen en nom de la pau.

Tal vegada els manco satisfets son els fills de la present generació per no coneixer tota l'importancia del benefici que nos vé en la venguda dels frares. Però... no! Jo veig entusiasme y gaubansa dins la Ciutat; jo veig moviment per rebre ab paumes de victoria els qui venen en nom del Senyor. La devoció a n-els franciscans estava tant arrelada a n-el poble de Santa Maria la Major, a la patria dels Serras y dels Reures, que després d'un ters de sigle de l'espulsió dels frares, encara té saba y treu floretes semblants en mística olor y coloració a les roses del romaguer del Pobret d'Assis.

Benveneguts sien els reverents Pares Franciscans a nostra Ciutat.

M. D. S.

15 de Janer de 1910.

LLUNY DE VOS...

*Lluny de vos, oh ma verge, tristament
anava, quant al jorn ja desfallia
pel bosc ombriu, y sospirava'l vent,
y'ls pins eren estrofes d'elegia.*

*Lluny de vos, el meu cor s'emponguia
com un estel soliu al firmament;
com flaire de frescor, ma dolça aimia,
passaven serenant mon pensament.*

*A poc a poc les ombres de la nit,
queien demunt la selva solitaria,
ab un esllenguiment indefinit.*

*Axís com va fonentse una pregaria
llavors la vostra imatge se fonia...
y'ls pins eren estrofes d'elegia.*

MIQUEL FORTESA.

De alguns greus errors que devegades sufresc

Quí escolta mes lliçons, no cau tan facilmente en greus errors.

Greu error es tirar invectives quan no fan mal al dolent, ni edifiquen el poble, ni honren al qui les fulmina.

Greu error es exigir com a cosa certa y necessaria alló que la Iglesia declara lliure y ho té per opinable y secundari.

Greu error es voler anar depressa o cap

un costat, quan la Iglesia pren el mitg o va més poc a poc.

Greu error es vanagloriarse de molt feel y zelós, quan en els dubtes y disputes se refutg consultar y preguntar directament a mon Vicari.

Greu error es posarse a interpretar documents de ma Iglesia, quan se defensen interesos privats o quan se sostenen disputes per amor desordenat.

Greu error es voler defensar la justicia y la veritat quan se falta a la prudencia y a la humilita y caritat.

Greu error es ficarse a difinir y jutjar coses fosques, quan la passió pertorba el judici o la aversió te fa veure com a cert lo que sols son sospites y dubtes.

Greu error es lirarse a acusar, quan se callen els propis errors y s'excusa lo que hauria de ser confessat y plorat.

Greu error es dir: «¡Quin pecat, quin pecat!» quan encara no se sab fins aont es arribada la malicia.

Greu error es pendre remeys forts, quan se podia curar la malaltia ab remeys més dolços.

Greu error es dissimular els errors quan son causa d'escandol y poden ser principi y llevor de pitjors mals.

Greu error es mostrarse molt exigent ab els germans y ab sí meteix ser sempre indulgent.

Greu error es pensar ab victories glorioses quan les armes no son dignes y honroses.

Greu error es posarse a cridar quan el meu Vicari mana callar.

Greu error es pensar en el triomf final si no's treballa per la victoria parcial.

Greu error es dir: «Tot o res» quan la impietat de mica en mica per tot se fica.

Greu error es confessar vanament que del abisme de mals ha de sortir el bé.

Solsament jo trec bé dels mals; però no certament pera autorisar la mal dissimulada dexadesa, ni pera premiar als que cap premi mereixen.

Més fá per ma gloria l'humil y pacífic que'l brau y superb.

Més fá per la meva honra el que treballa, que no'l que descansa en sos llores.

Més fá el que sap sofrir per una causa una injuria, qu'el que lluyta ab tot el poder d'un gegant.

(Axí es casi tot el capitol X de *El católico de acción*, llibre del P. Gabriel Palau, S. J.).

EN PERE DE S'ASE

A una casa de Petra hey havia dos germans: un que nomia Juan y s'altra Pere. Aquell era mes viu qu'un mart y s'altra era mes purango que quant anava p'es carré tothom el movia. Com no servia, per res, mes que per corre la guindaina, el seu germá resolgué fer-lo cocoué. Per axò li comprá un ase, un aubardá, bayasses y uns quants covos, y ja tenim en Pere trescant els carrés del poble cridant y diguent:

—Qui té ous ó viram venal.—Qui té ous ó viram venal.—Ale dones, qui té ous ó viram venal.

Mes la gent, quant veyá en Pere que manava s'ase ensellat, tothom li demanava:

—Pere, ¿y qui t'ha comprat s'ase?

Y tant y tant va repalirse aquesta pregunta, que si se topava amb un estol d'atlots, tots li demanaven:

—Pere, ¿y qui t'ha comprat s'ase?

Si se topava amb un boldró de dones qu'es-couauen dregons a la carrera, de seguida li preguntaven:

—Pere, ¿y qui t'ha comprat s'ase?

Mes tart si trobava una partida de bergantellots també li preguntaven:

—Pere, ¿y qui t'ha comprat s'ase?

Mes en Pere, empipat de tanta pregunta, a tots responia.

—Ja hu sabreu, ja. Ja hu sabreu, ja.

Un dia va fer una gran compra de ous y s'en aná a vendrerlos a Ciutat. Quant los hagué venuts, ab los doblés dels ous s'en entre dins ca un seré y los gasta tots comprant candelletes. Y torná ser partit de cap a Petra. L'home procurá arribar un poch tardet a fi de que tothom ja dormís. Efectivament entre dins el poble y no troba una ánima que vaja p'el mon. ¿Que fa ell? s'en puja a n-el campanar y comensa a clavar candeles per tot. Per les finestres tot anava candeles, p'els cordons de les finestres candeles, per les rebranques candeles, per les jásseres de les campanes candeles y per les culates candeles y més candeles. Una vegada que les tengué clavades comensa a pegarlos foch y al instant el campanar fé una clarandera que pareixia qu'el sol en sortia de dedins. Ell que m'en direu? apenes les hagué enceses, quant se posa a repicar les campanes, y repique qui te repique, y quant més anava més repicava.

La gent, que dormia tranquilament, quant sentí repicar a les altes hores de la nit, tota s'alborotá y comensá a axicarse y sortir a n-el carrer y acudí de cap a n-el campanar per veure qu'era aquell repicar a deshora. Ell que m'en direu? amb un sant y amen, estigué de gom en gom la plassa del campanar;

—Aquí heyá cosa de lo alto, pensaven uns.

—Son ánimes de pena, deyen uns altres.

A la fi un del publich, el més agoserat y bona veu, dirigí la paraula a lo desconegut per veure si cualcú contestaria, y digué:

—Tu, sías qui sías, diguemós que demanes

de part de Deu.

Al instant sentiren una veu desconeguda que deya:

—Vuy que tot el poble se reunesque aquí, perque tench una cosa que dirli.

—Tot hey es, li varen contestá.

—O que no, contestá la visió; hey falta el sen Romagué pue fa set anys qu'está baldat; anauló a dur.

Aquí si que tuthom quedá d'un peu. Corrensos anaren uns quants a durló y quant el tengueren allá, torná el mateix a conversá diguent:

—El sen Romagué ja es aquí; ¿que voleu de part de Deu?

—Ido escoltaume bé.

Quant digué axò, se fé un silenci tan gran, que casi ningú alenava. Haurien sentit el murmureix d'una abella, si hagués passat per la plassa.

Y continuá:

—Idò si voleu sebre qui m'ha comprat s'ase, es el meu germá.

Quant la gent sentí axò, tothom esclamá:

—¡Mirau! y esjen Peré de s'ase!

Uns esclafiren en rialles, altres en rabi y s'en pujen a n-el campanar per tirar-lo de dalt abaix. Mes no li feren res perque varen pensar que les tenien amb un beneit.

Fiavosne de beneits.

M. G. y B.

Palma 24 novembre del 999.

Del Almanaque de «El Felanigense»

TRADICIONS POPULARS MALLORQUINES

EL PUIG DE L'ENVESTIDA

Su devant es castell des Santueri, a devès Felanitx, s'alsa una cucuya separada de sa montanya d'es castell just per una mica de collató.

A-n aquesta cucuya li diuen el puig de l'Envestida; perque quant el Rey En Jaume va anar a pendre a-n es moros aquell castell inexpugnable, ell que s'era enfilat allá dalt per porerlo atacar millor, zás! pegá envestida dalt es seu cavall i amb un salt se va tirar dins el castell.

Ell no eren verbes, no! Sabeu que hi botava de falaguer aquell cavall del Rey En Jaume! Ja hu crec qu'els moros romangueren tots esglayats i e-hu donaren a ses comes abans de més raons quant el se veren tan avinent!

I no porien fer res millor!

TONI D'ES COCÓ.

(*) La me contá un pagès de Felanitx que no sé qu'havia nom.

La prensa católica fomenta la caridad.—La prensa no sólo administra la verdad, que es el pan del espíritu; trabaja eficazmente porque a nadie falte el pan que sustenta el cuerpo: propagando la luz de la fe, propaga el calor de la caridad.—Obispo de Jaca.

SA LLEDRIOLA DEL POBRE

—OBRES SON AMORS —

Suscripció dels devots de la Sagrada Família pera regalar el dia de sa Festivitat plaquetes d'estalvis de 5 pessetes cada una a families necessitades y d'honrades costums en memoria de Jesús, Maria y Joseph, model de families cristianes.

Suma anterior: 28'90

D. Pere d'Alcántara Mulet en sufragi dels avanpassats 2'00.—D. L. D. 00'10.—Mossen Joan Quetglas Vice-Secretari de Cambra obis-copal. 1'00.—D. M. Ferrá 1'00.—D.ª C. F. 1'00.—D.ª Antonia Siquier 1'00.

Total: 35'00

NOSTRA FESTA

Per obsequiar a la Sagrada Família, dia 23 d'aquest mes, la Redacció de CA-NOSTRA, ha dispost fer qualca cosa més que entregar les plaquetes d'estalvis a alguns pobres.

Al matí farà celebrar una missa en honra de la Trinitat de la Terra, Jesús, Maria y Joseph; y el vespre, donará una vetlada literari-musical, en la qual, s'entregaran les plaquetes mencionades.

Pendrán part en tant solemne acte els estimats amics D. Miquel Ferrá, D. Joseph Font, D. Joan Capó, D. Ramón Morey y altres coloboradors de CA-NOSTRA, que recitarán composicions literaries o dirigirán la paraula al públic.

Les families de nostros suscriptors tendrán entrada a la vetlada. A n-els d'Inca los enviarem invitacions particulars, y a n-els de fora, si algun se trobás a Inca o volgués venir a nostra festa, que s'acosti devers la Redacció y se li donará l'entrada.

LA FESTA FRANCISCANA

Avuy s'es celebrada solemne festa d'entrada dels frares de la Tercera Orde Regular de Sant Francesc a la Iglesia del meteix nom.

Mos n'hem duit una sorpresa agradable perque no esperávem una solemnitat tant extraordinaria com la que acabam de presenciari. Pel carrer de S. Francesc s'estenen banderes de colors nacionals que, ombretjant els pinoteils sufanosos que s'adressen per la carrera pregonen que'l poble está de festa y de gaubansa. A mitjant carrer s'alsa un gentil y majestuós arc triomfal coronat per les armes franciscanes que'n grans caràcters dú a una cara aquesta de dicatoria: *Els Terciaris als frares Franciscans*, y s'altre: *¡Visca la Tercera Orde!* Prop del portal de l'Iglesia s'alsa un altra arc no menós hermós costeat per una benefactora dels Franciscans. La Iglesia está il·luminada y adornada com poques vegades le hi haviem vista.

A les set y mitja celebre missa de Comunió General el Pare Provincial de Franciscans que's veu concorreguda per molts de terciaris.

Per donar una idea de l'importància de la festa, basta dir el personal que hi ha concorregut y hey ha pres part. A més del Provincial, Rnt. P. Salvá, els quatre superiors de la Província ab los seus Pares organistes respectius: el P. Pere Antoni Ripoll, el P. Esteva Amer, el P. Pau Puigserver, Superiors, respectivament, de Lluchmajor, Artá y Palma, y el d'Inca, qu'es el Pare Pere Joan Cerdá, Custodi Provincial. La nova plantada d'estudiants qu'ab número de dotze segueixen la carrera del sacerdoti y qu'ab alguns tibles més que son venguts han pres part en lo cant litúrgic. També hem vist el P. Salvá, del Oratori, Mossen Gabriel Ribes de Pina, les distingides famílies Vert y Morey, benefactores del nou convent, vengudes de Palma a la festa franciscana. Assistiren a l'ofici major les autoritats Civil, Judicial y Militar seguides de ses corporacions, una Comissió dels Germans de les Escoles Cristianes y una gentada inmensa qu'omplia de gom en gom la nau del temple. Oficiá l'autoritat eclesiàstica Mossen Bernadí Font, servint de ministres Mossen Joan Coli, Ex-Rector d'aquella Iglesia y Mossen Bartomeu Gelabert Rector de Sant Domingo.

Predicá el M. I. Sr. D. Mateu Garau, Penitencier, el qual, com a bon fill d'Inca, el seu cor vessava d'alegría y satisfacció per la tornada dels frares a sa primitiva morada. Per entusiasmar el poble a estimar l'Orde Franciscana fé l'història del convent, de la Iglesia de Sant Francesc y dels Fills il·lustres d'Inca qu'en l'escola seráfica s'educaren y donaren nom y glòria a la seua pàtria, animant a tots a seguir les bones tradicions de nostros majors.

Se cantá Tercia y la Missa de *Ángelis* pel poble alternant ab el chor, dirigint la batuta el P. García, interpretantse, també, alguns motets litúrgics de religió efecte. Finalment se cantá el Te-Deum Romá en acció de gràcies.

Mentres se feya'l refresc per les autoritats se rebé un telegrama de Roma del Rm. P. Angelo de Mattia, Ministre General de la Orde Tercera Regular de S. Francesc, que llegí el Sr. Rector. Diu aixís:

Bartolomé Salvá, Provincial, Convento S. Francisco, Inca.—Roma 16 Enero, (8 y 55)

Spiritu præsens inter vos, superabundo gaudio. Habebitis hunc diem in monumentum celebrabilisque eum solemnem. Domino in generationibus vestris. Seraphica benedictio super omnes. DE MATTIA.

Traduït a nostra llengua diu:

Présent en esperit enmitx de vosaltres el meu cor vessa d'alegría. Aquest dia será memorable pera vosaltres y lo celebrareu solemnement glorificant al Senyor de generació en generació. La Bendició Seráfica baixi sobre tots.—DE MATTIA.

El capvespre se cantaren Completes solemníssimes. El P. Cerdá, Superior de la nova Comunitat, fé un sermó saludant al poble en nom de l'Orde Franciscana, dient que la missió que'ls havia duït entre nosaltres era una missió de pau, y que tots podien contar ab los seus servicis, però que'ls miserables, els avorrits de la vida, serien l'objecte principalíssim de les seues atencions.

Se fé l'adoració del Minyonet Jesús, mentres el chor galejjava belles cançons pastorelles. Ultimament el P. Provincial doná la Bendició papal als terciaris y se fé la reserva.

La Redacció de CA-NOSTRA, corresponent a l'afectuosa salutació del Rnt. Fra. P. Cerdá, li ofereix els seus respectes y servicis y posa, incondicionalment, a la seua disposició les columnes del Quinzenari, per aydar a qualsevol dels seus afanys.

Cronico d'Inca

Janer de 1910.

Dia 5.—D. Francisco Mulet Carrió, Tinent del regiment d'Inca, escendeix a Capitá ab satisfacció de son pare, D. Pere, estimat amic nostre.

Tot les sia enhorabona.

Dia 6.—Fa un dia primaveral, com cada dia. La poca aigo qu'ha feta es lo suficient porque'ls sembrats vagin bons; però no será la necessari pels arbres y per les fonts. L'aigo que passa pel Gorch-Blau ha d'esser poca ferm, doncs, que la electricitat a ple hivern sols dona llum fins a les vuit del vespre.

—Festa a la Parroquia de los Sants Reys ab sermó per D. Sebastiá Esteva, beneficiat a la Seu. El capvespre s'hi cantá la sibitla, y els atlots fan una bulleta emplomant les neules.

Dia 9.—A la Sala se fa l'enllistament dels mossos qu'entren en quintes enguany.

—A la Parroquia durant les misses y l'ofici major comensa a distribuirse entre'ls feels una fulta titulada «Bolletí Dominical» escrita en bon mallorquí. Du l'Epístola y Evangeli de la Dominica y altres explicacions litúrgiques. Es una nova iniciativa de nostro benivolgut Prelat qu'en tots els ordes treballa per l'engrandiment de l'Iglesia mallorquina.

—Comensa a la mateixa iglesia, al capvespre, l'exersissi de les Set Paraules del Sant Crist, predicades per Mossen Miquel Bisellach.

Dia 13.—Se fa una crida fent a sabre que tots els dies festius que caiguen en dijous a Inca se fará mercat abceptuant les festes de Sant Antoni, Dijous Sant, Ascensió, Corpus Cristi y Sant Abdón.

Dia 15.—Mos arriba la noticia qu'es nombrada per Real Orde mestra pública d'Inca D.ª Margalida Ferrer, que fa molts d'anys ho es del poble de Seuva.

Felicitam a la senyora Ferrer per tant rescut ascendent.

—Els distingits Micès D. Esteva Ribas y D. Antoni Amer, juren devant el Jutje de primera instancia d'aquest Parlit per exercir la carrera d'advocat a n-aquest Jutjat.

Deu los dó acert y fortuna en la carrera qu'han comensada.

Dia 16.—Festa d'entrada dels Franciscans a Inca. Per ara son venguts a estalarshi un pare y tres frares de servici. L'importància de la festa mereix capitol apart y li donam lloch a altra banda d'aquest nombre.

Nostros amics Difunts

D.ª Joanayna Coll (Medona de s'Hostolet), germana del difunt Mossen Coll, va morir dia 4, després de rebuts els Sants Sagraments.

Rèbien son fill y filla y demás familia, el testimoni de nostro afectuós condol; y nostres oracions servesquen per l'atèrn descans de l'ànima de la difunta.

També ploren la pèrdua d'un preciós infant, el comandant, D. Pere Ferrer y la professora D.ª Severa Madariaga, que morí dia 8 de Janer.

El nin Peret es en el cel. Y aquest pensament voldriem que servis de consol als bons esposos en la fosca del seu dolor.

Un altre amic de Ca-nostra també plora. D. Felip company, Mestre de Caimari, ens participa la mort repentina de son benivolgut Pare, en Consell.

Deu l'haja trobat en gracia seua y don al Sr. Company consol y llarga vida per poder pregar per l'autor dels seus dies.

R. I. P.

Publicacions Rebudes

ACCIÓN CATÓLICO-SOCIAL de la Congregación de Seglares Católicos, por el Rdo. P. Guillermo Vives S. J.

Dona una idea dels treballs en que s'afanya la Congregació esmentada, y dels andecedents històrics de la meteixa a Mallorca y Palma. Es un hermós follet que recomenam per la molta informació que pot donar a n-els qui desitjen orientarse a n-aquesta materia.

ALMANAQUE de «El Felanigense» para 1910.—A més del santoral y tot lo referent al calendari mallorquí dú poesies, contarelles y articles de literats mallorquins que'l fan sumament agradable y entretengut.

Agraim a l'amic D. Bartomeu Reus, son editor, l'exemplar en que nos ha obsequiat.

PALABRAS DE UN APÓSTOL. Opuscol de propaganda publicat per la revista religiosa saragossana los *Anales del Pilar*. Son bossins de les obres sobre la prempsa publicats per lo Exm. e Ilm. Sr. Bisbe de Jaca, coleccionats per D. Joseph M.ª Azara. S'en han fet una tirada de cent mil exemplars.

Mil exemplars valen 75 pessetes; cinc cents, 38 pessetes; cent, 8 pessetes. Direcció: a D. Joseph M.ª Azara, apartat 59, Saragossa.

No fer cas de la injuria, es la millor vengansa.

No't rigues de mon dol, que quant el meu será vell, el teu será nou.

A n-aquesta imprenta se necesstien alguns atlots desxondits y de poca son, y que sabien lletgir.

Cultura Popular

UNA MOSCA A L'ESCUDELLA

Un tal Latham es inventor d'una màquina de volar, y segons conten, ab ella ha fet ja la mar de proeses. Un dia s'en va anar de casseva ab' la seua màquina y va parar a un punt senyalat. Va matar un parey de dotzenes de perdius, puja a la màquina y cap a casa a sopar. Axò anirà molt be pera anar a prendre la fresca demunt el puig Major.

Un altre dia'l varen convidar a dinar a una hisenda. Eren ja les dotze del mitj dia, tots els frens havien passat y el senyor Latham res, com si no fos a n-el món. L'anfitrión estava de mal humor perque li havia fet un dinar esplèndid. De prompte entra un criat dient que per allà volava un'àguila horrorosament grossa. Surten tots els convidats ab escopetes a dalt del terrat y no fonc poca la seua sorpresa quan veren l'aereoplà que donava voltes com un colom tot voltant de la bandera que onejava demunt de la casa. Per fi va pararse a n-el camp, y's va presentar just a l'hora de dinar en Latham ab una gana tremenda, doncs se diu que es un sport el de volar que fa molta de gana a pesar dels sustos que ocasiona.

Are dic jo: Deu nos en quart d'una mosca com aquestes a l'escudella.

VALOR ALIMENTICI DEL PLÁTANO

El plátano, en altre temps article alimentici de lujo y reservat a algunes taules privilegiades, es avuy en alguns punts de consum corrent. La raó está en que desde fá vint anys en tots els païssos aont hi pot creixer y prosperar, son cultiu ha pres una extensió considerable.

El cultiu del plátano es molt remunerador, però es precis per axò regions humides y molt calentes.

El plátano es un fruita molt agradable y de fácil digestió, pero ¿quin es son valor alimentici?

El plátano conté una forta proporció de fécula y de midó, que per la maduresa es converteix en sucre.

L'análisis de plátanos madurs indica un 70 per 100 de materies sucrades, y aquestes es componen en sa major part de glucosa molt digerible. El poder nutritiu del plátano representa una caloría per gram, y com les fruites que's venen pesen generalment de 60 a 75 grams, cada plátano produeix de 60 a 75 calorías que son l'equivalent de la carn. El plátano, idò, no es en realitat un accessori, un postre; es un veritable aliment.

BONS CONSELLS

Mata més gent la taula que la guerra, y més que la taula y la guerra n'ha mort l'impuresa. Mes costa lo mal viure que lo ben viure. Mes val anar sol que mal companyat. Molt serás fill meu, si alcances temor de Deu.

BOLLETÍ COMERCIAL

Preus del mercat d'aquesta Ciutat:

		Pessetes:
Bessó.	el quintá de 00'00 a	98'50
Blat.	la cortera de 00'00 a	18'50
Xeixa	id. de 00'00 a	19'00
Ordi.	id. de 00'00 a	10'50
Ordi foraster.	id. a	09'50
Sivada.	id. a	08'50
Ídem. forastera	id. a	07'50
Faves cuifores.	id. a	18'00
Ídem ordinaries.	id. a	17'50
Ídem pel bestia.	d. a	17'00
Porcs grassos	s'arrova de 11'00 a	11'50
Blat de les Indies	id a	16'00
Monjetes de confit	id a	27'00
Ídem blanques.	id a	35'00
Figues seques	el quintá de 00'00 a	00'00
Safra	s'uns de 00'00 a	03'00
Ous	dotzena 00'00 a	01'20

Biblioteca de la Familia Cristiana

VOLÚMENES PUBLICADOS

I. A LAS MADRES: Como habeis de educar a vuestros hijos para Dios, para la familia y para la sociedad, por el P. J. Charruau, S. J. Obra traducida por D. Laureano Acosta, Abogado. Precio: 4 ptas. rústica, y 5 en tela.

II. LA MORAL DEL JOVEN. Consecuencia de la impureza, necesidad de las buenas costumbres, por el D. Surbled, traducción del Dr. Blanc y Bonet. Precio: 3 ptas. en rústica, y 4 en tela.

III. CAMIÑO DEL MATRIMONIO. La joven en el hogar educándose para ser modelo de esposas y madres, por el R. P. Juan Charruau, traducida por D. Naciso Sicars y Salvadó en Derecho y Filosofia y Letras. Precio: 4 ptas. en rústica, y 5 lujosamente encuadernado.

De estas obras hay existencia en nuestra librería.

L'ENGINYÓS HIDALGO

Don Quixote de la Mancha

compost per MIQUEL DE CERVANTES
SAAVEDRA

y traduit en mallorquí la primera vegada per N'ILDEFONSO RULLAN, PREVERE

S'ha posat en venta el primer y segon tom de que costa aquesta obra, a n-el preu de TRES pessetes, enquadernat en rústica, y a CINC enquadernat amb tapes de lujo.

S'en venen a nostra Administració.

ALMACENES SAN JOSÉ

DE

Ignacio Figuerola

BRONDO 7-9-11-ESQUINA BORNE

LENCERÍA, LANERÍA, GÉNEROS DE PUNTO, BISUTERÍA, NOVEDADES, SASTRERÍA Y CAMISERÍA.

LA CASA MEJOR SURTIDA.
LA MÁS BARATA.

PRECIO FIJO

Dietaris

per l'any 1910
UNA PESSETA

Calendaris

Americans

DE TOT PREU

Blochs

del Cor de Jesús, de Sant Antoni de Padua religiosos y comuns.

Almanac

BAILLY-BAILLIERE

per l'any 1910

Ne trobareu a la Llibreria del carrer de Mallorca, 1.

INCA

La Lectura

Domínical

DE MADRID

A n-aquesta Administració s'abmeten renovacions a la suscripció de dita revista.

Revista Popular

Al cumplir 40 anys que veu la llum pública aquesta antiga y catòlica revista setmanal s'hi han fetes importants millores tipogràfiques y de ilustració, augmentant també les seccions de text.

A nostra Llibreria s'hi suscriu, s'abmeten renovacions a la suscripció y's venen números sols a 10 cèntims de peseta.

BORDADOS, CALIGRAFÍA Y ADORNO

Album.—Revista ilustrada con aplicación a las artes gráficas é industrias Artísticas.

S'en venen números sols a 20 cèntims de peseta en nostra Llibreria.—Inca.

CA-NOSTRA

QUINZENARI POPULAR.

Preu de suscripció

Un trimestre, mitja peseta per tot Espanya y doble a l'extranger.

Els obrers que nos ho demanin tendrán la suscripció per 10 cèntims mensuals, 1'20 l'any.

Redacció, administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, Inca.

AQUEST SETMANARI SE PUBLICA AB CENSURA ECLESIASTICA.